

ARCHITEKTURA.

- 132. Architektura polska I** *prof. Oskar Sosnowski.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. wykl. i 2 g. ćwic. w sem. II).
Wstęp. Budownictwo ludowe, zwłaszcza drzewne.
- 133. Architektura polska II** *prof. Oskar Sosnowski.*
Dla Wydz. Architekt. (2 g. wykl. i 2 g. ćwic. w sem. V i VI).
Historja architektury polskiej. Ćwiczenia i seminarjum.
- 134. Historia sztuki starożytnej** *prof. Marjan Lalewicz.*
Dla Wydz. Architekt. (1 g. wykl. w sem. I i II).
- 135. Historia i formy architektury starożytnej** *prof. Marjan Lalewicz.*
Dla Wydz. Architekt. (2 g. wykl. i 8 g. ćwic. w sem I i II).
Historja architektury antycznej i historia sztuki antycznej łącznie z ćwiczeniami rysunkowymi stanowią wspólną całość. Wykłady obejmują historję sztuki plastycznej (architektury, rzeźby i malarstwa) starożytnej Grecji i Rzymu w chronologicznem ujęciu z pogłębieniem specjalnym przez analizę zjawisk w dziedzinie sztuki. Ćwiczenia stanowią uzupełnienia analizy form architektonicznych, służąc jednocześnie celom kreślenia praktycznego. Ćwiczenia te polegają na wykonaniu 6 zadań.
- 136. Historia i formy architektury średniowiecznej** *prof. Józef Dziekoński.*
Dla Wydz. Architekt. (3 g. wykl. i 6 g. ćwic. w sem. III).
- 137. Historia sztuki średniowiecznej** *prof. Józef Dziekoński.*
Dla Wydz. Architekt. (1 g. wykl. w sem. III).
Historja architektury średniowiecznej i historia sztuki średniowiecznej stanowią jedną całość. Wykłady obejmują poznanie źródeł i wpływów ich na architekturę średniowieczną. Z wyjątkową uwagą na konstrukcję wykładane będą dzieje tej architektury, przeobrażanie się części składowych jej dzieł, rozprzestrzenienie się w krajach i narodach. Sztuka ta pozost-

wiła po sobie mocne ślady, które do dziś są widoczne i takimi pozostaną na długie wieki, jeśli nie w dekoracji architektonicznej, którą renesans zatarł prawie doszczętnie, to niewątpliwie w konstrukcji, której surowe ale pomysłowe szczegóły znaczą dużo w wychowaniu dzisiejszego architekta. Ślady tej sztuki średniowiecza najwidoczniejsze są tam, gdzie pierwotna cywilizacja najbardziej opierała się na starożytności, najsłabsze zaś w krajach, gdzie starożytność tłała ciągle pod zgłiszczami wysokiej, starej, dawnej kultury. Szczyt rozwoju artyzmu średniowiecza przypada na wiek XII we Francji. Wszystko co go poprzedziło, t. j. sztuka starożytności, bizantyńska i romanizm, wyczerpało się. Po wieku XII aż do XV, przesadzone konsekwencje zasad architektury zwanej gotyką lub francuską spowodowały, że owa kunsztowna, aż do absurdu, myśl konstrukcyjna wyczerpała i zarysowała się. Artyści zmęczeni poszukiwaniem charakterystyki tłumnie zawrócili na drogę odrodzenia się architektury osnutej na zasadach starożytnego klasycyzmu. Te czasy najmocniej odbiły się na dziejach architektury naszej, dlatego też cały ciąg historii i myśli artyzmu snujący się w ciągu wieków średnich i zaraz po nich idących jest tak barwny, interesujący i pouczający.

138. **Formy architektury Odrodzenia** *prof. Stanisław Noakowski.*
Dla Wydz. Architekt. (6 g. ćwic. w sem III i IV).
139. **Historja architektury Odrodzenia** *p. Stanisław Noakowski.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. wykł. w sem. IV).
140. **Historja i formy architektury XVII—XIX w.** *prof. Stanisław Noakowski.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. wykł. i 6 g. ćwic. w sem V, 6 g. ćwic. w sem. VI).
141. **Historja sztuki XVII—XIX w.** *prof. Stanisław Noakowski.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. wykł. w sem. V).
142. **Historja sztuki Odrodzenia** *prof. Stanisław Noakowski*
Dla Wydz. Archit. (4 g. wykł. w sem. IV).

Przewodnią myślą wykładów historii architektury i sztuki odrodzenia i wieków XVII—XIX jest ujawnienie nierozzerwalnego związku jaki istnieje między wszystkimi sztukami plastycznymi danej epoki. Studja rozpoczynają się od zarania Odrodzenia włoskiego w wieku XIV, następnie badane są formy młodociane, wczesne XV wieku z uwzględnieniem różnych ognisk sztuki ówczesnej, następnie okres największego rozkwitu na przełomie XV i XVI stulecia i wreszcie formy dojrzałe i przekwitające drugiej połowy XVI wieku. Pozatym Odrodzenie w innych krajach Europy. Następnie żywiołowy Barok XVII wieku we Włoszech i Europie, wysunięcie się na

plan pierwszy Francji w XVII wieku, style Ludwików XIV, XV, XVI i odbicie się ich w Europie wreszcie sztuka czasów Rewolucji, Cesarstwa i XIX wieku. Ćwiczenia polegają na przerysowywaniu form, kompilacji i kompozycji stylowej.

143. Projektowanie wiejskie *prof. Rudolf Świerczyński*

Dla Wydz. Architekt. (2 g. wykl. i 8 g. ćwic. w sem. III, 8 g. ćwic. w sem. IV, 6 g. ćwic. w sem. V i VI).

Zasady planowania budynków wiejskich i małomiasteczkowych jako zagadnień przestrzennych oraz użytkowych. Ćwiczenia i projekty kompozycyjne na tematy poruszane w wykładach. Zadanie 1. Mały budynek drewniany jednoprzestrzenny np. łamus w ogrodzie i t. d. (skala 1:20). Zadanie 2. Mniejszy budynek mieszkalny np. chata, dom robotniczy i t. d. (skala 1:50). Zadanie 3. Większy budynek mieszkalny o planie skomplikowanym np. dwór wiejski, dom dla lekarza i t. d. (skala 1:100). Zadanie 4. Mniejszy budynek użyteczności publicznej np. zarząd gminny, ratusz małomiasteczkowy i t. d. (skala 1:100). Do zadań 2-go, 3-go, 4-go, wymagane są po jednym wnętrzu wraz z wyposażeniem (skala 1:20).

144. Projektowanie miejskie *prof. Karol Jankowski.*

Dla Wydz. Architekt. (2 g. wykl. w sem. IV, 8 g. ćwic. w sem. V i VI).

Ogólne zasady zdrowotności, ekonomiczne, społeczne, estetyczne przy projektowaniu domów mieszkalnych w miastach. Domy dochodowe, zreszerowane, indywidualne (jednorodzinne). Projektowanie domów o mieszkaniach małych, średnich i większych dla powyższych typów. Ogólne zasady projektowania domów mieszkalnych o charakterze specjalnym jak: bursy, pensjonaty, hotele. Domy dla celów życia towarzyskiego: kluby, resursy, lokale korporacyjne. Projektowanie na powyższe tematy. Ogólne zasady przy projektowaniu domów dla celów handlowych i przemysłowych: celowość układu i konstrukcji, względy estetyczne. Projektowanie domów towarowych, biurowych, bankowych, składowych i t. p.

145. Projektowanie monumentalne *prof. Czesław Przybylski.*

Dla Wydz. Architekt. (4 g. wykl. w sem. VI, 9 g. ćwic. w sem. VII i VIII).

Zasady ogólne projektowania gmachów miejskich użyteczności publicznej. Części składowe budowli monumentalnych: westibule, szatnie, klatki schodowe, korytarze, galerje. Podział budowli monumentalnych na grupy, z wykazaniem cech charakterystycznych każdej, historycznego rozwoju i wymagań współczesnych: świątynie, wyższe uczelnie, muzea, biblioteki publiczne, teatry i sale koncertowe, gmachy państwowe administracyjne i prawodawcze.

146. Budowa miast *prof. Tadeusz Tołwiński.*

Dla Wydz. Architekt. (4 g. wykł. w sem. VI, 2 g. wykł. i 6 g. ćwic. w sem. VII, 6 g. ćwic. w sem. VIII).

Miasto jako wyraz dążeń technicznych, społecznych i architektonicznych różnych epok. Kształtowanie różnych rodzajów osiedli: wsi, miasteczka, miasta średniego i wielkiego. Cele i zadania budowy i konstrukcja miasta w różnych czasach. Rysy charakterystyczne miasta i jego plastyka w czasach Średniowiecza, Odrodzenia i Baroku (przykłady miast polskich i obcych). Rola czynników praktycznych i urządzeń technicznych oraz wpływów ideowych architektury. Miasto współczesne i jego konstrukcja: technika komunikacyjna i sprawy zdrowotności, zagadnienia społeczne i mieszkaniowe, wymagania handlu i przemysłu. Architektura, ulice i place, budowle mieszkalne i gmachy publiczne, urządzenia techniczne komunikacyjne. Ogrody w czasach dawnych: ogrody włoskie i francuskie. Ogrody współczesne, ich kształty i przeznaczenie. Ćwiczenia i projektowanie. Studjowanie charakterystycznych planów miast odpowiadających potrzebom i konstrukcjom różnych czasów (przykłady miast polskich i obcych). Studjowanie szczegółów na planach i widokach — ulic, placów i grup budowlanych. Projektowanie całości osiedli i ich szczegółów w planach i w widokach, z obliczeniem powierzchni, zaludnienia i t. d.

147. Konserwacja zabytków *arch. Jarosław Wojciechowski.*

Dla Wydz. Architekt. (2 g. wykł. w sem. VII i VIII).

148. Filozofja architektury *inac.*

Dla Wydz. Architekt. (1 g. wykł. w sem. VIII).

149. Budowa kościołów *prof. Józef Dąbkoński.*

Dla Wydz. Architekt. (2 g. wykł. w sem. VII).

Wykład obejmuje przegląd ogólny części składowych kościoła ze względu na przeznaczenie każdej części, charakter budynku i jego monumentalność. Z tego przeglądu wyłania się kolejne pytanie jak się buduje kościół, poczynając od fundamentów, ścian okólnych i przedziałowych, jak budują się pokrycia i sklepienia, jak tworzy się otwory okienne i drzwiowe. Z kolejną wykładów następuje przegląd rzemiosł kościelnych, a także strony artystycznej ornamentacji i wogóle współdziałanie sztuk plastycznych przy ostatecznym wykończaniu kościoła, zarówno budynku, jak i jego ruchomości i przedmiotów kościelnych, takich jak ławki, stalle, ołtarze, monstrancje i t. d. Jako pomoc dla wykładów wymagane są ćwiczenia rysunkowe, ze szczególnym naciskiem na architekturę polską.

150. **Rysunek architektoniczny** *arch. Zdzisław Mączyński.*
Dla Wydz. Architekt. (9 g. ćwic. w sem. I i II).
Ćwiczenia mają na celu nabycie techniki rysunkowej i umiejętności przenoszenia form przestrzennych na płaszczyznę rysunkową, a także zapoznanie się z najprostrzymi elementami i bryłami architektonicznymi i technika pomiarowa tychże. (Rysunki rzutowe z zdjęć fotograficznych — drzwi, postali, budynków wiejskich krytych słomą, gontem, dachówką, domków miejskich murowanych, pomiary z natury szczegółów architektonicznych lub całokształtu, jak portale, rogatki miejskie i t. d.)
151. **Rysunek odręczny** *prof. Zygmunt Kamiński.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. ćwic. w sem. I, II, III, IV, V, i VI, 3 g. ćwic. w sem VII i VIII).
152. **Rysunek perspektywiczny** *prof. Edmund Bartłomiejczyk.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. ćwic. w sem. III i IV).
Ćwiczenia prowadzone są dla praktycznego stosowania wykreśleń do projektów architektonicznych i estetycznego podania wraz z otoczeniem pejzażowym w różnych technikach rysunkowych. Studenci wykonywują 5 zadań, a mianowicie: 1) wnętrze, 2) fragment (architekt. zewn.) 3) widok ogólny (z lotu ptaka) 4 i 5) szkice z natury.
153. **Rzeźba** *vacat.*
Dla Wydz. Architekt. (4 g. ćwic. w sem. VI, VII i VIII).
154. **Grafika** *vacat.*
Dla Wydz. Architekt. (3 g. ćwic. w sem. VII).
155. **Architektura miast** *prof. Tadeusz Totwiński.*
Dla Wydz. Inż. Łąd. (2 g. wykl. w sem VII).
Architektura miasta jako wyraz zewnętrzny jego konstrukcji i jako wynik dążeń artystycznych różnych epok. Pierwiastki najważniejsze w organizmie miasta: budowle mieszkalne, gmachy publiczne, urządzenia obronne komunikacyjne i sanitarne. Przeważająca rola poszczególnych pierwiastków w różnych epokach, uzależniona od ogólnego stanu kultury i cywilizacji społeczeństw. Charakterystyka architektury miast polskich i obcych w kilku ważniejszych okresach ich rozwoju: a) miasto średniowieczne, b) miasto w czasach Renesansu i Baroku, c) miasto współczesne. Najważniejsze zagadnienia w kształtowaniu miast w przyszłości, wyłaniające się z dzisiejszego stanu cywilizacji i z panujących prądów społecznych, w związku ze społecznym rozwojem techniki budowlanej, komunikacyjnej i sanitarnej.